

[Undervisningsministeren.]

herrer, der skal skaffe langt den største del af anlægskapitalen.

Med hensyn til anlægsudgiften for det enkelte anlæg synes forslagsstillerne at regne med, at man kan opføre et sådant bassin med alle de faciliteter, der er peget på i lovforslaget, for 200.000-300.000 kr. Vi tror i undervisningsministeriet ikke, man kan gøre det for den pris; vi tror det ikke, efter at vi har undersøgt det så nøje, som vi kan. Vi mener snarere, at et bassin, der skal have den standard, der er peget på i bemærkningerne, vil koste mindst 500.000 kr. Nu må den højtærede Grønlandsminister ikke forstyrre forslagsstilleren, så han ikke kan høre det tal, for det var et meget vigtigt tal. Altså: jeg gentager, at et bassin af den standard vil koste mindst 500.000 kr., og hvis det er rigtigt, er det vel i høj grad tvivlsomt, om et tilskud som det, der her er foreslået, er tilstrækkeligt til at virke initiativskabende. Hvis vi går ud fra, at der er et udækket behov på ca. 400 anlæg over hele landet — og det er formentlig nok sat i underkanten — og et sådant anlæg koster 500.000 kr., skal der altså foretages en samfundsmæssig investering på i alt ca. 200 mill. kr. Dette beløb bliver betydelig større, ca. 4 gange større, altså op imod en 800 millioner, hvis disse anlæg i stedet for skal opføres som svømmehaller. Det er jo en så stor investering, at man først meget nøje må overveje, om samfundet virkelig inden for de nærmeste år kan afse et så betydeligt beløb til det pågældende formål. Der må foretages en afvejelse af dette behov med andre anlægsbehov og ønsker, som samfundet har. Det er jo nu engang sådan, at man ikke kan få opfyldt alle ønsker på én gang; man må vælge og derfor udskyde visse opgaver, hvis samfundsmæssige betydning slet ikke kan betvivles, men som ikke for tiden kan stå sig i konkurrence med andre behov. Jeg skal blankt indrømme, at vi i disse år, hvor der er mangel på klasselokaler, skolebygninger til frie skoler og meget andet, har været tilbageholdende med at give grønt lys for tildelinger til svømmeanlæg. Det gælder ikke mindst f. eks. tildelinger fra folkeskolekvotaen, hvor vi har ment, at klasselokaler trods alt måtte gå foran.

Der findes allerede, sådan som det også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, for-

skellige andre tilskuds- og støttemuligheder til opførelse af svømmeanlæg. Efter min mening rejser det dels nogle lovtekniske problemer, som må klares, dels nogle økonomiske problemer. Det bør så vidt muligt på forhånd ligge klart, hvor stort et samlet tilskud eller lån fra det offentlige, fra forskellige institutioner eller organisationer eller i kraft af forskellige love der kan påregnes til opførelse af et anlæg. På den ene side bør tilskuds- og støttemulighederne udnyttes fuldt ud, men på den anden side må det jo da påses, at der ikke i det enkelte tilfælde bliver tale om en samlet hjælp, der overstiger forudsætningerne for de enkelte tilskudsordninger. Forslagsstillerne beskæftiger sig slet ikke med spørgsmålet om driftsudgifter ud over, at man i § 2 peger på, at et statstilskud må gøres betinget af, at driftsforholdene er godkendt af ministeriet, og at der er rimelig sikkerhed for driften. Det er imidlertid givet, at der også her vil kunne blive tale om meget betydelige beløb. Vi vil i alle tilfælde komme op på sekscifrede beløb i driftsudgift pr. anlæg. Hele denne side af spørgsmålet kræver derfor også en meget nærmere vurdering.

Jeg er selvsagt særdeles villig til i det udvalg, der velsagtens bliver nedsat, at bidrage til belysning af de mange store praktiske og økonomiske problemer, som dette forslag rejser. Selve forslaget sigte, at give svømningen bedre vilkår, kan jeg selvfølgelig kun være enig i.

Ordføreren for forslagsstillerne (Svend Haugaard): Ja, jeg vil da først gerne sige tak for den velvilje, som jeg synes jeg kunne spore i ministerens tale, selv om jeg nok synes, at der måske var oprullet lidt større perspektiver ud over fremtiden, end jeg egentlig havde tænkt mig det. Jeg tror, man kan tage det forholdsvis roligt, og jeg vil nødig, at disse voldsomme perspektiver, som vi her hørte om, de 200 mill. kr., skulle ligesom give en fornemmelse af, at det her, det går ikke, og så må vi holde os tilbage. Jeg tror, vi kan tage det lidt roligt og altså sætte noget i gang, som jeg her har foreslået det, uden at det skal blive det helt store på én gang, bare der altså kommer et skred i den rigtige retning.

Ministeren sagde, at det var en rigtig tanke, og jeg mener, den er så rigtig, at den